Univerzita Karlova - Pedagogická fakulta, Katedra dějin a didaktiky dějepisu
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rozsah práce, rok
Ondřej Feikl, *Češi v rumunské části Banátu po roce 1945 na příkladu vesnice Eibenthal*.
KDDD PedF UK, Praha 2024. 58 stran.
Vedoucí práce: Mgr. Dušan Foltýn
Oponent: Mgr. Josef Kales

Hodnoticí kritéria

	splňuje	**splňuje z větší části**	**splňuje z menší části**	**nesplňuje**
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	**x**			
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	**x**			
Autor se opírá o **relevantní prameny a literaturu**.		**x**		
Struktura práce je vyvážená a logická.		**x**		
Zpracování vykazuje rysy **originality a vlastního přínosu.**	**x**			
Práce je prosta **gramatických a stylistických chyb.**	**x**			
Práce je psána kultivovaným **odborným jazykem za použití správné terminologie**.	**x**			
Autor **správně cituje**.	**x**			
Autor nic podstatného **neopomenul** (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	**x**			

Univerzita Karlova - Pedagogická fakulta, Katedra dějin a didaktiky dějepisu
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Celkové hodnocení (slovně)

Předkládaná bakalářská práce popisuje každodenní život česky hovořících obyvatel Banátu, s převažující (nikoli tedy výlučnou) orientací na místní vesnici Eibenthal a na období Rumunské lidové, resp. socialistické republiky. Badatelským těžištěm textu je kompilace vzpomínek pamětníků k jednotlivým oblastem života (školství, technické novinky, chov zvířat apod.). Rozsahem zde dominují výpovědi dvou obyvatel, jež vyzpovídal autor osobně a k nimž celkem organicky a zdařile (jakkoli spíše výběrově) připojil citace a parafráze svědectví již vydaných (knižní publikace, popř. databáze Paměti národa).

Jelikož autor nevyužívá pramenů ani odborné literatury rumunské provenience (a jen nepřímo a neprůkazně dovozuje, že archivní dokumentace po roce 1945 je dosti skoupá), je jeho rozhodnutí zaměřit se na orálněhistorickou metodu a spíše etnografický pohled na materiální i kulturní každodennost života banátské vsi zcela logické a pochopitelné. Dovídáme se tak, jak českojazyčná menšina nahlížela svůj kraj, svůj život i (příležitostně) velké dějiny přehnavší se kolem, nikoli jak rumunští spoluobčané, místní úřady či rumunské politické dějiny nahlížely či shlížely na enklávu českou. Tento „druhý“ úhel pohledu ostatně českému čtenáři zůstává zčásti dlužna i současná odborná historiografie Banátu poválečného období, jak je ostatně patrné i z Feiklovy bibliografické rešerše, již lze hodnotit jako poctivou a neodbytou.

Autor věnuje pět stručných úvodních kapitol (s. 6-16) vymezení tématu, metod, zájmové oblasti i (spíše nadbytečně) souhrnu rumunských politických dějin, vlastní badatelskou stať pak tvoří jediná, šestá kapitola (s. 17-46 z celkových 50 textových stran). Tato disproporce je spíše vizuálního a grafického rázu a poněkud stěžuje orientaci letmému čtenáři, z obsahového hlediska nejde o nedostatek. Ondřej Feikl si s nikoli banálním úkolem, kterak sjednotit výpovědi pamětníků pořízené různými autory (navíc se lišící tematicky, stylisticky, mírou sdělnosti, médiem i časem pořízení) do kompaktního, přehledného a badatelsky dále využitelného celku poradil velmi zručně. Přestože konkrétní citovaná svědectví byla zvolena a užita spíše na míru jednotlivým tematickým kapitolám, nikoli naopak, výsledný text vůbec nepůsobí mozaikovitě. Veskrze dobrou a chvályhodnou redakční úroveň jednotlivých svědectví by ještě vylepšilo, kdyby autor připojil vročení tam, kde respondent sám své vzpomínky nedatuje, ač je to pro čtenáře významné (např. u líčení vojenské služby, obtíží s cestováním, zásobování zbožím apod.).

Z drobných prohřešků vůči formální dokonalosti lze konstatovat jen nepočetný výskyt nekodifikovaných pravopisných variet (např. „souhrn odborných publikacích“, s. 7), jež čitelnost ani přehlednost textu nijak nesnižují. Po stylistické i odborně-terminologické stránce lze předkládanou práci hodnotit jako velmi zdařilou.

Za zvážení by snad stálo uvést všechny výpovědi pamětníků jednotně a přehledně v sekci Orální prameny; autor zde uvádí (zcela logicky) vedle rozhovorů osobně vedených též primární svědectví publikovaná knižně, zatímco reflexe J. Kotešovce a V. Jágra jsou nezaslouženě deponovány mezi „Internetové zdroje“ patrně jen proto, že jsou zveřejněny ve webové databázi.

Předložený text Ondřeje Feikla splňuje formální i obsahové náležitosti bakalářských prací. **Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 31. srpna 2024

Mgr. Josef Kales